Doğan Kardeş

Sayı : 6
5 Aralık 1966
Pazartesi

Fiatı : 50 Kuruş

Nilüfer Hatun Ortaokulu
Sayfa : 4 - 5

Pasifik Korsanları
Sayfa : 8

Mutlu Adamın Gömleği
Sayfa : 13

Futbolda topa iyi vurmanın sırrı
Sayfa : 17

Mektuplaşmak İsteyenler
Sayfa : 18

2000 YILININ ROMANI **6**

ATEŞTOP URANUS'TA

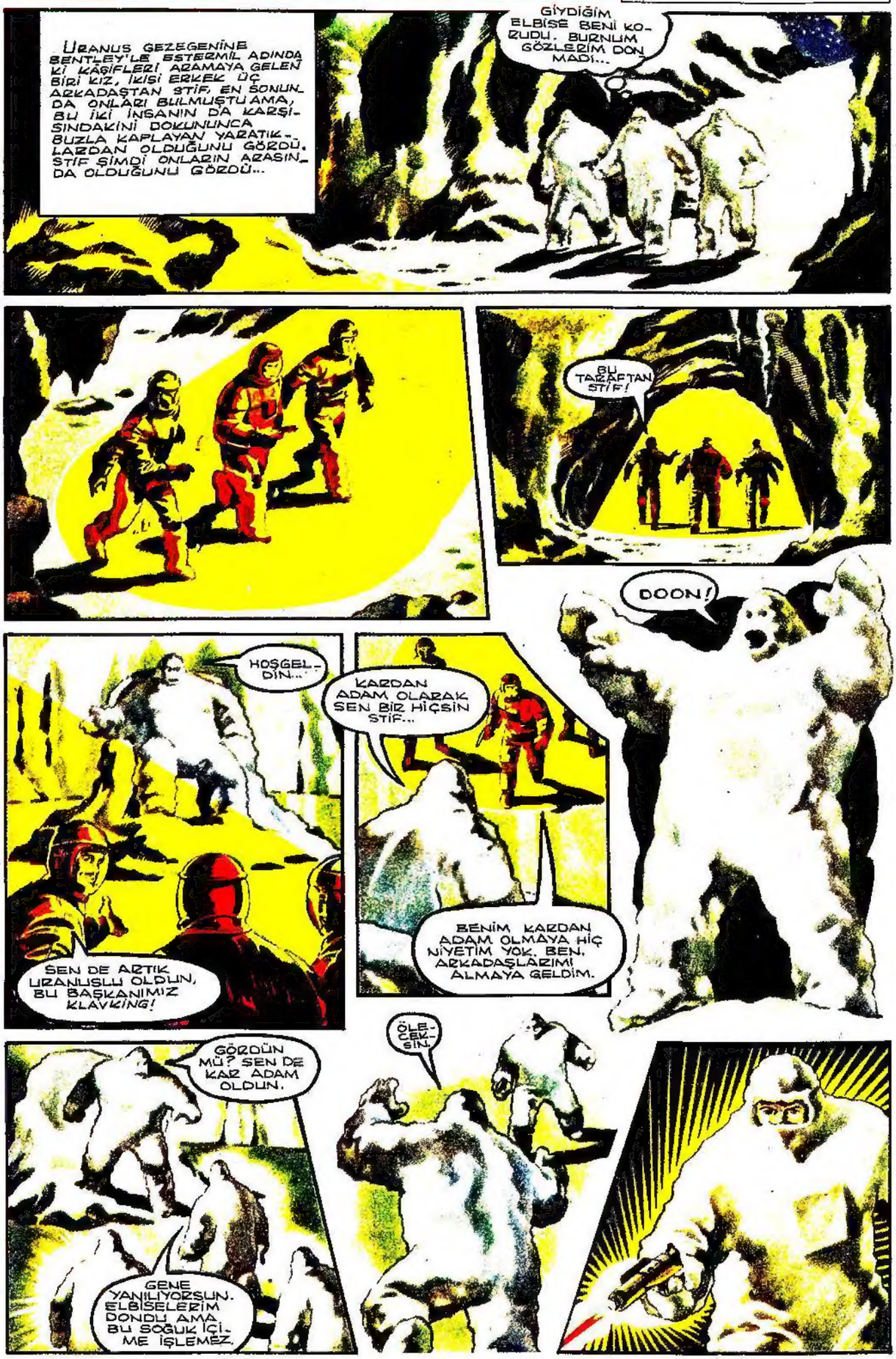

(Devamı son sayfada)

BUGÜNKÜ OYUNCAK YARIN HAKİKAT OLABİLİR

BU YILIN EN AZ **6** MİLYON LİRALIK İKRAMİYE PLANININ SON ÇEKİLİŞİNDE

40 APARTMAN DAİRESİ

ve ayrıca

1.5 MİLYON LİRA TUTARINDA ÇEŞİTLİ PARA İKRAMİYELERİ

Son para yatırma günü : 31 ARALIK

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(REKLÂMCILIK 4234) — 4

OKUYUCU MEKTUPLARI

Münire Polat - İstanbul: Derginizin 18'inci sayfasını siz okuyucularımızın yazı ve karikatürlerine ayırmış bulunuyoruz. Göndereceğiniz yazı, şiir yahut karikatürlerin içinden beğendiklerimizi sıraya kor ve zamanı gelince yayınlarız.

Nadire Özçöllü - Aydın: Kızım biz okuyucularımızın mektuplarını dergimize basmıyoruz. Biz sadece okuyucularımızın yazdıkları ve bizim de hoşumuza giden minik hikâyeleri, şiirleri ve karikatürleri Doğan Kardeş'in 18'inci sayfasındaki **(Okuyucu Köşesi)** başlıklı köşede yayınlıyoruz.

Duygu Çevik - Tekirdağ: Bak sen bile her yıl aynı bilgileri edinmiyorsun. Her yıl başka başka kitaplar alıyorsun. Biz de Doğan Kardeş'i hep aynı biçimde size sunarsak bu güzel dergiden çabuk bıkarsınız. Onun için zaman zaman değişiklikler yapmak zorundayız. Bazan şiire fazla yer veririz, bazan karikatürlere. Böylece hepinizin gönlünü hoş etmeye çalışıyoruz.

Cengiz Türe - Afyon: Derginizin 18'inci sayfasında mektuplaşmak isteyenlerin adresleri var. Mektup yazacağınız kimseyi o adreslerden seçebilirsiniz.

Fikri Tezel - Akçakoca: Büyük oğlunuzun karnesindeki notların hep pekiyi oluşuna biz de sizin kadar sevindik. İnşallah öğrenimini bitirinceye kadar karnesi hep böyle olur. Dördüncü sınıftaki küçük oğlunuzun da karne notları hep iyi ve pekiyi imiş. Buna da sevindik. Sinan Tezel'in de, ağabeyi Osman Tezel gibi hep iyi notlar almasını temenni ederiz.

Gaye Sözen - İstanbul: Kızım hikâye yazmak için daha çok küçüksün. Biraz daha büyümeli, türkçeyi iyi öğrenmeli ve ondan sonra hikâye yazmayı denemelisin.

7 YANLIŞ

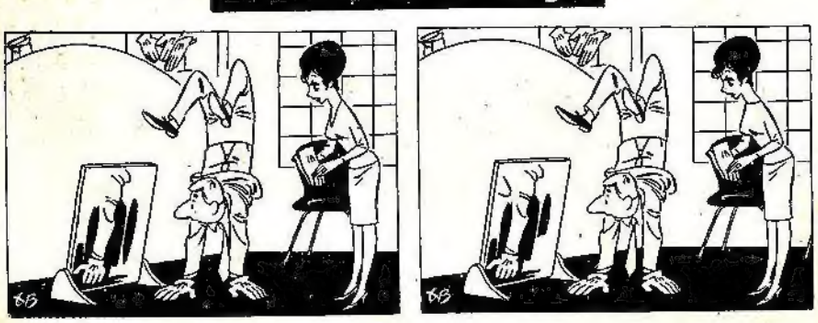

«Böyle de eldiven provası olur mu?» demeyiniz. Ressam öyle istemiş ve pekâlâ da olmuş işte. Yalnız ressam bu garip resimleri çizerken bazı değişiklikler yapmış. Bakalım siz bu iki resim arasındaki yedi değişikliği kolayca bulabilecek misiniz?

★

Değişiklikler: 1 — Aynada adamın burnu görünüyor. 2 — Aynada sağ tarafteki siyah gölge daha kısadır. 3 — Adamın sağ ayağında pantolonun paçası daha kısadır. 4 — Adamın kravatı yer değiştirmiş. 5 — Satıcı kızın kâhkülü daha kabarık olmuş. 6 — Satıcı kızın yakası değişik biçimdedir. 7 — Resmin sağ kenarında bir iskemle ayağı görünüyor.

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
5 Aralık 1966
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı: 568-6

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Bu sayıda mes'ul
Yazı İşleri Müdürü:
ORHAN TERCAN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul
* Posta Kutusu: 1146 - İst.
* Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56
* Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. * Altı aylık: 12,5 TL. * Yurt dışı yıllık: 50 TL. * Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir * Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan - Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

SANAT ELÇİSİ KARDEŞLERİMİZ — Türk Kadınlar Birliği yalnızca yurdumuzda değil, yabancı ülkelerdeki kültürel çalışmalarıyla da büyük ilgi toplamaktadır. Nitekim geçenlerde, adı geçen kurumumuzun New York'taki kolu, bir çocuk piyesini büyük bir başarıyla sahneye koymuştur. Resim, öğrenimlerini New York'ta yapan, yaşları beş ile oniki arasındaki Türk çocuklarının rol aldığı bu oyundan bir sahneyi gösteriyor. ↓

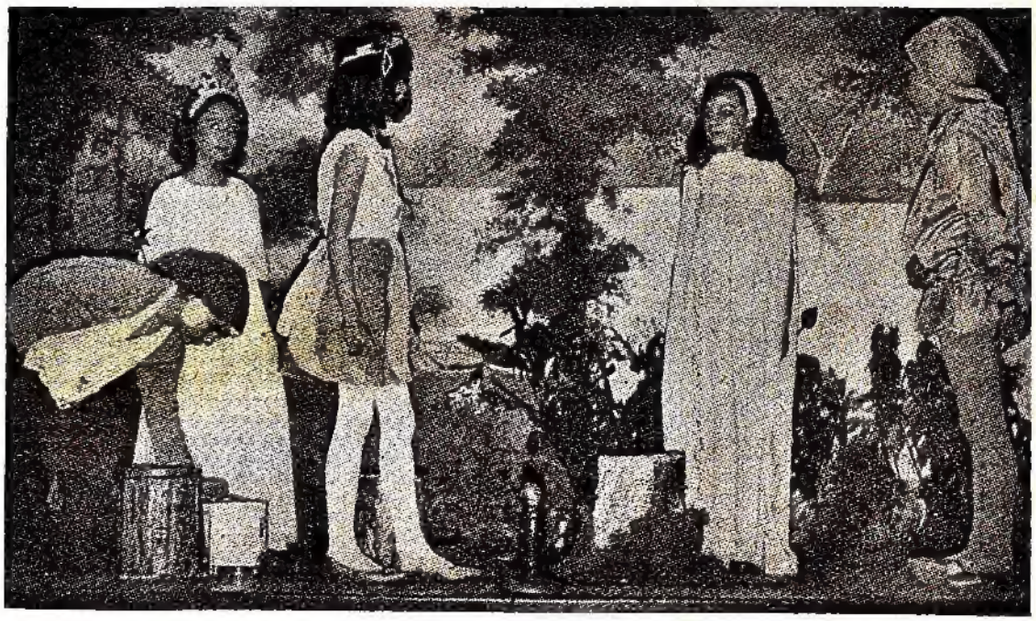

UĞUR PERİSİ — Resimde gördüğünüz Alman kızı yaman bir atlettir. Adı Heide Rosendhal, yaşı 16. Kendisi, geçen yıl Budapeşte'de yapılan Avrupa pentatlon yarışmasında gümüş madalya kazanmıştı. Heide: «Başarımı çok sevdiğim maskotuma borçluyum.» demektedir. Genç sporcu şu anda Afrika turnesine çıkmış bulunuyor. Tabii her zamanki gibi uğur perisiyle birlikte... ↓

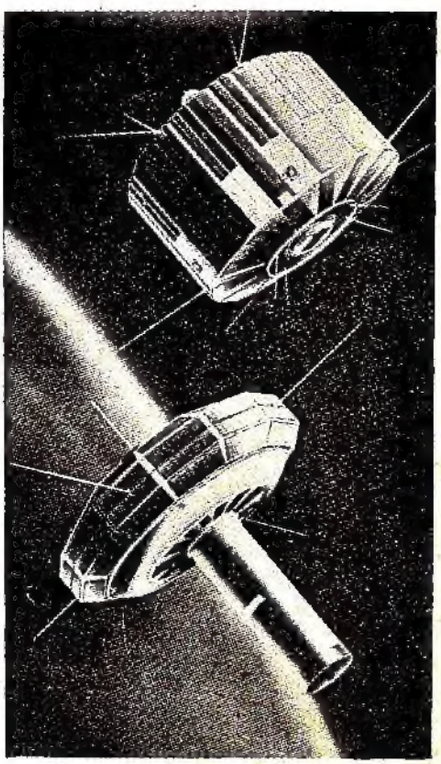

↑ **İKİ YENİ PEYK** — Öteden beri Ay, Dünya'mızın biricik uydusu olarak bilinirdi. Oysa bugün uzayda, insan eliyle yapılmış uydular cirit atmaktadır. Resimde, bunlardan ikisini, Amerika'nın geçenlerde fırlattığı Transit - B ve TRAAC suni peyklerini görüyorsunuz.

HEPSİNİN DE ON PARMAĞINDA ON HÜNER VAR... — Yandaki resim, Nilüfer Hatun Ortaokulu I-C sınıfının kız öğrencilerini ev-işi dersinde harıl harıl dikiş dikerken gösteriyor.

Nilüfer Hatun Ortaokulu

Eukleides sağ olsaydı Nilüfer Hatun Ortaokulu 3-B talebelerinin alnından öperdi

Bu hafta da sizlerle bir ortaokulu gezeceğiz: Nilüfer Hatun Ortaokulu'nu.

Nişantaşı'na hiç yolunuz düştü mü bilmem. Düştüyse bilirsiniz.

Hani dört yol ağzı vardır. Tam ortada da bir polis noktası... İşte oraya gelince, sağınız Teşvikiye, solunuz Şişli yönünde olmak üzere durun. Karşınızdaki yol, Vali Konağı Caddesi'dir. Bu caddeyi yüz-yüzelli metre kadar yürüyüp sağdan ikinci sokağa, yâni Güzel Bahçe Sokağı'na sapınca, yanyana iki, hattâ üç okul göreceksiniz: Nilüfer Hatun Ortaokulu, Nilüfer Hatun İlkokulu ve Selim Sırrı Tarcan İlkokulu.

Bunlardan ilk ikisi, şimdi gireceğimiz üç katlı sarı badanalı yapıyı öğleden önce ve sonra olmak üzere paylaşıyorlar...

Güzel Bahçe Sokağı üzerindeki dış kapıdan okulun bahçesine giriyoruz. Burası, kocaman kocaman çamların, akçınarların ve akasyaların gölgelediği oldukça geniş bir alan. Az ilerde, sağdaki mermer merdivenlerden çıkıyoruz.

Daha ilk adımımızda, cıvıl cıvıl bir öğrenci çemberinin içindeyiz. «Doğan Kardeş» adını duyan, bizleri bir soru yağmuruna tutuyor. Hepsini cevaplandırmak mı? Ne gezer... O kadar vaktimiz yok ki. Hem şu anda okulumuzun müdürü bizi bekliyor olmalı...

Müdür Mehmet Çavuşoğlu orta yaşlı, babacan, sevimli bir adam...

GEOMETRİ DERSİNDE III-B sınıfının öğrencilerinden Metin Pense, geometrinin önemini belirtiyor.

Kendisi aynı zamanda matematik öğretmeni. Odasına girdiğimiz sırada sigarasını tüttürüyor, çayını yudumluyordu. Bizi görünce:

— **«Tam vaktinde geldiniz,»** dedi, **«ben de sizi bekliyordum. Çünkü az sonra zil çalacak, derse girecektim...»**

Sonra sözlerine ekledi:

— **«Bir geometri dersimizde bulunmak istemez miydiniz?..»**

Bu bizim için çok ilgi çekici bir fırsattı. Çünkü, röportajlarımız boyunca ilk defa bir geometri dersini izleyecektik.

— **«Çok iyi olurdu, müdür bey... Yalnız daha önce okulumuzu kısaca bir tanıtsak...»**

— **«Evet, çok doğru... Okulumuz pek eski sayılmaz. Topu topu dokuz yıllık bir geçmişi var. Bununla birlikte öğrenci sayısı epey kabarıktır. Şu anda tam 726 öğrencimiz var. Biz derslerimizi öğleden sonra yaparız. İlk kısım öğrencileri ise sabahları...»**

O sırada derse giriş zili çaldı. Biz de konuşmamızı yarım bıraktık ve geometri dersinin yapılacağı 3-B sınıfına gitmek üzere üst kata çıktık.

Geometri kelimesi ilkokuldaki kardeşlerimize yabancı gelebilir. Ama, ortaokul sıralarında nasıl olsa karşılaşacakları bu çok önemli ders üzerine şimdiden birşeyler bilmek onların yararınadır.

Geometri, tarihi çok eski çağlara kadar dayanan bir matematik koludur. Eski Mısır'lılar çok iyi geometri bilirlerdi. Bugün bile sapasağlam ayakta duran piramitleri yapmak için, mimarlık kadar geometriyi de iyi bilmek gerekti. Ayrıca Mısır'lılar, Nil Nehri'nin her yıl taşarak bozduğu tarla sınırlarını geometri bilgilerinden yararlanarak yeniden belirlerlerdi. Eski Yunan'lılar ise bütün bilimlerini matematik adı altında toplamışlar ve geometriyi bir bilim durumuna getirmişlerdi.

Peki ama, geometri nasıl bir bilimdir, nelerden söz eder, onun çağımızdaki önemi nedir? Bırakalım, bu sorulara 3-B öğrencileri cevap bulsunlar....

İlk sorumuz şu oldu:

— **«Geometri hangi bilime bağlıdır?»**

Önder Gökçe:

— **«Geometri matematiğin bir koludur.»**

— **«Geometrinin en güzel tanımını kim yapabilir?»**

Bu gerçekten güç soru. Herkes ayrı bir şey söylüyor. Ama sonunda, okulumuzun her yıl üstüste iftihar listesinde yer alan çalışkan bir öğrencisi, Veli Dönmez adında bir köy çocuğu, şehirli arkadaşlarını bastırıyor:

— **«Geometri, uzaydaki şekilleri inceleyen; onları çizgi, yüzey ve hacım bakımından değerlendiren bir bilimdir.»**

Bu arada aklımıza şöyle bir hikâyecik geliyor:

Geometri biliminin kurucusu sayılan Yunanlı bilgin Eukleides'in öğrencilerinden biri, bir gün, geometri öğrenmekle eline ne geçeceğini sorar. Buna çok içerleyen bilgin, yardımcısını çağırarak eline bir parça para sıkıştırır ve der ki:

— «Al bu parayı, şu çocuğa ver de, boş yere geometri öğrendiğini sanmaktan kurtulsun!»

Acaba bu sınıfta da, Eukleides'in o para canlısı öğrencisi gibi düşünen çıkacak mı?

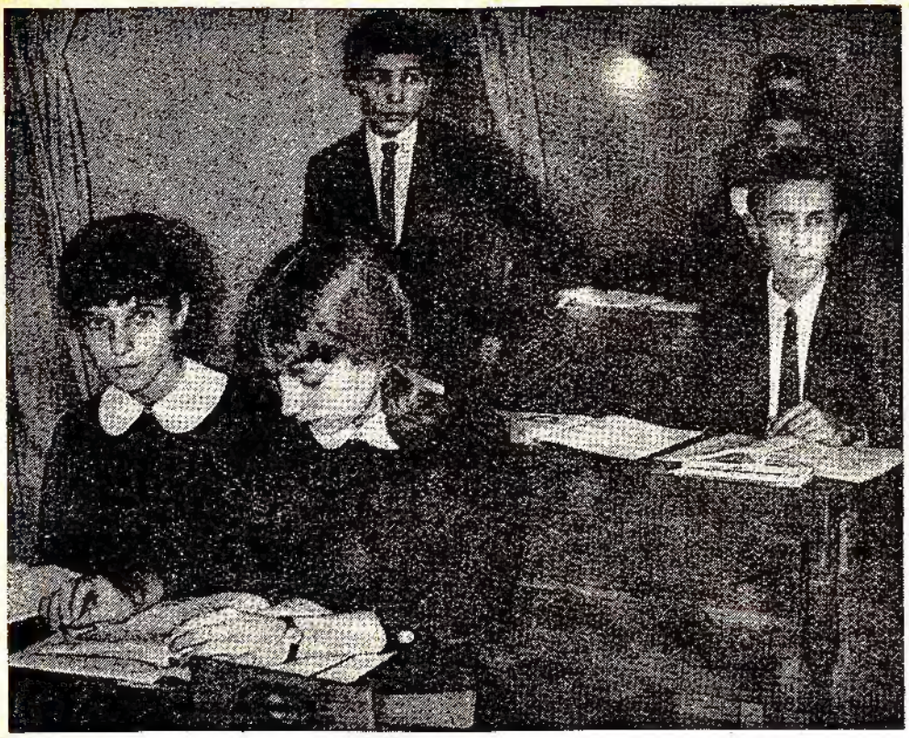

← DÜŞÜNCELİ, BİRAZ DA SIKILMIŞ... — III-B sınıfından bir başka köşe... Öğrencilerden Cem Arık (ayaktaki) çetin bir sorunun altından kalkmaya hazırlanıyor...

SÖZ KIZLARIN — Hep erkek öğrenciler konuşacak değil ya, II-A sınıfının kızları söz alma yarışında erkeklerden baskın çıkıyor... ↓

Aşağıdaki sorumuz herhalde bunu anlamaya yetecektir:

— **«Sizce, geometri öğrenmenin bir faydası var mıdır?»**

İnci Evit:

— **«Geometri birçok bilim dallarının en büyük yardımcısıdır.»**

Metin Pense:

— **«Mühendisler, mimarlar geometriden yararlanarak yollar, binalar, köprüler yaparlar.»**

Bülent Evin:

— **«Geometri kuralları sayesinde uçaklar ve gemiler yollarını bulurlar.»**

Gazi Aygün:

— **«Uzay çalışmalarında da geometriden geniş ölçüde faydalanılır.»**

Eukleides sağ olsaydı bu çocuklara bir kuruş vermez, ama onları alınlarından öperdi, değil mi?

TAKSİTLE 10 CİLT

Resimli Bilgi

-ŞİMDİ-

Bütün öğretmenleri ve ders araçları ile bir okul satın alabilirsiniz.

35.- TL. Peşin, ayda 35 - TL. (10 Taksit)

35.- TL. Ödeyenlere 10 Cilt derhal teslim edilir.

Peşin 340 TL. sıdır.

MÜRACAAT YERLERİ:

Bütün Kitap ve Gazete Bayileri.
Bateş: Cağaloğlu - İstanbul
Bateş: Cumhuriyet Bulvarı No. 129/A İzmir
Bateş: Mithatpaşa Caddesi No. 21/A Ankara

(BATEŞ 84) — 7

GIDI-GIDI MISTIK KAMP HAYATI İSTİYOR

BU OTELCİLER ÇILDIRMIŞLAR MI ANLAYAMADIM. ÇADIRDA YATMAYAYIM DA NE YAPAYIM? CEBİMDE BİR TEK LİRA BİLE YOK!
HAVA DA İYİCE KARARDI BASTIĞIM YERİ BİLE GÖRMÜYORUM...
BURADA DURUP ÇADIRIMI KURMALIYIM. YOKSA BİR UÇURUMA DÜŞEBİLİRİM...
DEMİN DAĞA ÇIKARKEN İYİCE YORULMUŞUM. HAYDİ İYİ UYKULAR!..
HOR! HOOR! PUFF!... HOOOR!!
?!
TAK TAK TAK
KİM O?! HIK!!
GÜNAYDIN EFENDİM! NASIL, İYİ UYUDUNUZMU?
KAHVALTINIZ HAZIR PAŞAM!
(DEVAMI VAR)

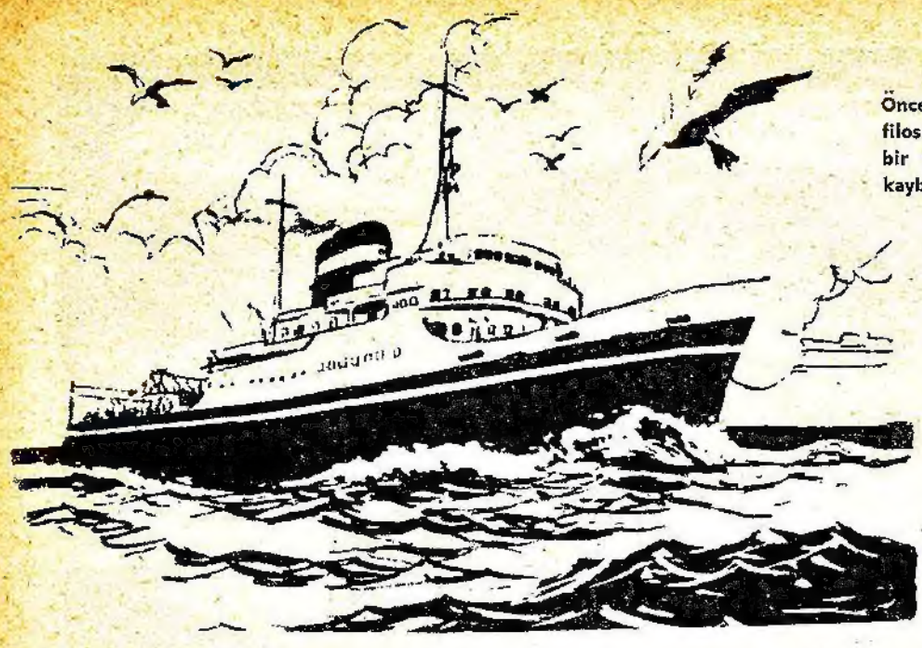

Önce İsveç ticaret filosuna ait lüks bir yolcu gemisi kaybolmuştu.

S. 32 muhribinin komutanı nöbetçi subayı ile konuşurken iki mil kadar ileriden gitmekte olan Oax şilebinin birdenbire gözden kaybolduğunu gördü

PASİFİK KORSANLARI

YAZAN
JOLANA DI LEO

Son bir hafta içinde İsveç filosuna ait iki gemi ile bir Fransız şilebi esrarlı bir şekilde yolcularıyle birlikte Büyük Okyanus'da yokolmuştu. Gemilerin üçü de son olarak Sandvich Adaları yakınlarında görülmüştü.

Kaybolan gemilerin acenteleri şaşkına dönmüşlerdi. Üç geminin de bir tek «S.O.S.» işareti bile vermeden batması çok garip karşılanmıştı. Üstelik gemilerden bir tek kişinin bile kurtulamaması, gemilere ait şalupa ve can kurtaran yeleklerinden bir tekinin bile öbür gemiler tarafından bulunamaması gemilerin kaybını büsbütün esrarlı bir şekle sokuyordu.

Bu esrarlı durumla Amerika Milli Emniyet Teşkilâtı da yakından ilgilenmek lüzumunu duydu. Böylece Deniz Kuvvetleri Komutanlığı aracılığiyle Oax şilebinin kaptanına, kaybolan üç geminin rotalarından gitmek üzere yola çıkması bildirildi.

Christimas adasına kadar Oax'ın yolculuğu olaysız geçti. Oax, Christimas'da kendisini korumakla görevli «S. 32» muhribiyle buluştuktan sonra tekrar yola koyuldu.

Dört gün sakin geçen bir yolculuktan sonra beşinci günün sabahı, Sandvich Adaları yakınlarına vardılar. İsveç gemileriyle Fransız şilebinin bu bölge dolaylarında kaybolduklarını bilen gemicileri büyük bir merak sarmıştı. Hele «S. 32» deki gemiciler Oax'ın sorumluluğunu taşıdıklarından daha da telâşlı idiler. Gözcüler artırılmış, her yöne nöbetçiler dikilmişti.

Öğleye doğru komuta köprüsünde bulunan muhribin komutanı, nöbetçi subayiyle konuşurken iki mil kadar ileriden gitmekte olan Oax'ın birdenbire gözden kaybolduğunu gördü. İki subay da şaşkına dönmüştü. Kendisini ilk toplayan muhribin komutanı oldu:

— «İnanılmayacak şey, ama hakikat!..» dedi. Sonra sesinin tonunu sertleştirerek etrafa komutlar yağdırmaya başladı: «Çabuk mevkiinizi tâyin ediniz!.. Her tarafa S.O.S. çekiniz!.. Gemi, tam yol ileri...»

Muhribin komutanı sözlerini henüz sona erdirmişti ki nöbetçi seyir subayının bağırdığını duydu:

— «Komutanım, pusula işlemiyor! Âletlerde bozukluk olmadığı halde işletmek mümkün değil!»

Bu sırada birdenbire beliren gri renkte koyu bir sis tabakası muhribin etrafını çevirdi. Bu esrarengiz sis tabakası da nereden çıkmıştı? Bir saniye önce ortalıkta bir şey yokken birdenbire bu sis nasıl oluşmuştu?..

— «Herkes alarma geçsin!.. Stop!.. Tornistan, tam yol!..» diye komutanın bağırdığı duyuldu. Ama gemidekiler bu komutları yerine getiremediler. Koca gemi sanki bilinmez bir kuvvetin etkisiyle yoluna devam etti. Böylece «S. 32» sisten sıyrılmış, her yönü görmek mümkün olmuştu.

O zaman muhriptekilerin şaşkın bakışları altında inanılmayacak bir manzara göründü: «Oax orada birkaç yüz metre ileride, kayıp öbür gemilerle birlikteydi. Dört gemi de denizin yüzeyine yükselen ve ilerideki bir kara parçasına kadar uzanan iri bir kayalığın yanında hareketsiz duruyordu.»

Demek ki orada ansızın ortaya çıkan sisli bir ada vardı. Hiç kimse olayları yorumlıyamıyordu. Nasıl olmuştu da koca muhrip geri gideceğine sanki yenilmez bir kuvvetle çekiliyormuş gibi yavaş yavaş ilerlemiş ve Oax'ın yanına gelince uskurlar çalıştığı halde durmuştu.

Az sonra öbür gemilerin kaptanları «S. 32» nin güvertesindeydiler. En kıdemli kaptan, mesiekdaşları adına konuştu:

— «Hoş geldiniz, baylar. Ama çok geç kaldınız.»

— «Çok geç kaldınız da ne demek?» diye muhribin komutanı hayretle sordu. Ama aldığı cevap hiç de açıklayıcı olmadı:

— «Evet, çünkü gittiler...»

— «Ama kimler?»

— «Bizi buraya hapsedenler. Siz, bizi kurtarmaya gelmediniz mi?»

— «Hayır! Çünkü başımıza gelenlerin ne olduğunu bilmiyorduk. Kayboluşunuzun sırrını çözmek amaciyle düzenlenen bu yolculukta Oax'ı korumakla görevlendirilmiştik. Ama biz de kapana kısıldık... Bu olayların nedenini öğrenmeyi çok isterdim.»

«S. 32» nin komutanının bu sözleri karşısında muhribin de kendileri gibi esrarlı olayın kurbanı olduğunu anlayan en kıdemli kaptan, üzgün bir halde başını sallayarak:

— «Doğrusunu isterseniz» dedi «Biz de sizin bildiğinizden fazla bir şey bilmiyoruz. Hepimiz de aynı esrarlı biçimde kapana kısıldık. Burada, yüz kadar silâhlı korsanla çevrildik. Korsanlar canımıza dokunmadılar. Ama herşeyimizi aldılar. Hele para ve mücevherat gibi kıymetli şeyler çok hoşlarına gitti. Soyguculuklardan sonra adanın iç taraflarına çekildiler. Onlar gittikten sonra yolumuza devam için gösterdiğimiz bütün çabalar boşa gitti. Gemilerimiz, oldukları yerde çivilenmiş gibi kaldılar...»

Adanın kıyısından gelen gürültüler, konuşmayı yarıda kesti. Hemen «S. 32» nin küpeştesine üşüştüler. Elli yaşlarında dinç bir adam, üç denizci tarafından tartaklanıyordu. Denizcilerden biri, «S. 32» nin komutanını görünce:

—«Komutanım, iki arkadaşımla adada arama yaparken bir kulübede bu adamı bazı garip âletlerle uğraşırken bulduk» diye bağırdı! «Bizi görünce kudurmuş köpek gibi üzerimize saldırdı. Onu güçlükle buraya kadar getirebildik! Deli olmalı!..»

Bu sırada muhripten karaya inmiş olan «S. 32» nin komutanı yanlarına gelmişti. Askerlerine: «Bırakınız!» diye buyurduktan sonra yabancıya sordu:

— «Kimsin? Burada ne yapıyorsun?!..»

Adam, gözlerini komutana dikerek cevap verdi:

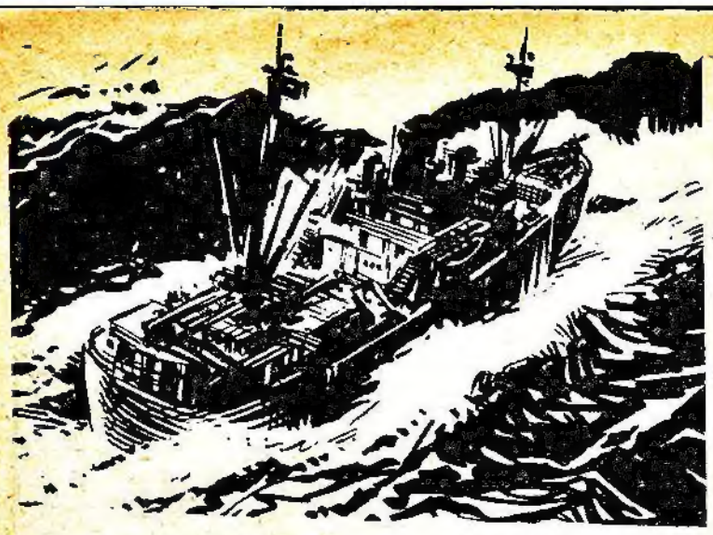

Kaybolan gemilerden biri de Fransız Şilebi idi...

— «Değil mi ki beni burada bırakıp kaçtılar, ben de herşeyi açıklayacağım. Gemilerinize el koyanlar, aralarında benim de bulunduğum bir korsan çetesiydi. Adım Hoffmann'dır. Gemilerdeki yolcu ve denizcilerden toplanan paralardan bir kısmını kendime saklamıştım. Ama paraların bölümünde işi anladılar ve benden intikam almak için adadan kaçarken beni burada bıraktılar...»

— «İyi ama bütün bu söylediklerin gemilerin burada hareketsiz kalmasının nedenini açıklamıyor ki...»

Hoffmann bir süre duraksadı. Bu olayın da içyüzünü açıklayıp açıklamamakta kararsızdı. Sonunda kararını verdi ve anlatmaya başladı:

— «Bana ait bir buluş olan ültra-kısa dalga ışınlariyle... Bu buluşum, atom enerjisinden yararlanmak için yapılan çalışmalardan daha önemlidir. Ültra-kısa dalga ışınlarının birçok özelliği vardır. En önemlisi (Filim-ayna) yı oluşturmasıdır. Burada, ışık bir anda parçalanır ve ayna bellibaşlı renkleri ister ayrı, ister toplu bir biçimde yansıtır. Bu özellikten yararlanarak deniz rengini gök rengine çevirdik, gemilerin görüntüsünü yokettik. Önünüzdeki geminin âni gözden yokolmasının nedenini şimdi anladınız mı?»

— «Peki ama gemileri adaya nasıl çektiniz?»

— «Buluşumun başka bir özelliği de çok kuvvetli bir manyetik çekim kuvveti meydana getirebilmesidir. Ültra-kısa dalga ışınların özelliklerinden biri de gönderici ve alıcı radyoları kullanılmaz bir duruma getirebilmesidir...»

«S. 32» nin komutanı, bilim alanında büyük değişiklikler yapacak buluşunu kötü yolda kullanan bu adama bir soru daha sordu:

— «Peki, ansızın etrafımızı çeviren sisi nasıl oluşturdunuz?»

— «Sisleme mi? En kolayı o... Ültra-kısa dalga ışınlarla denizdeki buharlaşmayı yoğunlaştırdınız mı, oldu bitti. Bu sis, «Filim-ayna» yı koruduğu gibi adayı da maskelemektedir.»

«S. 32» nin komutanı için artık yapılacak bir tek şey kalmıştı: Adanın tepesinde kurulmuş olan ilginç laboratuvarı söküp muhribe yüklemek ve adalete teslim edilmesi için Hoffmann'la birlikte Amerika'nın yolunu tutmak... O da öyle yaptı.

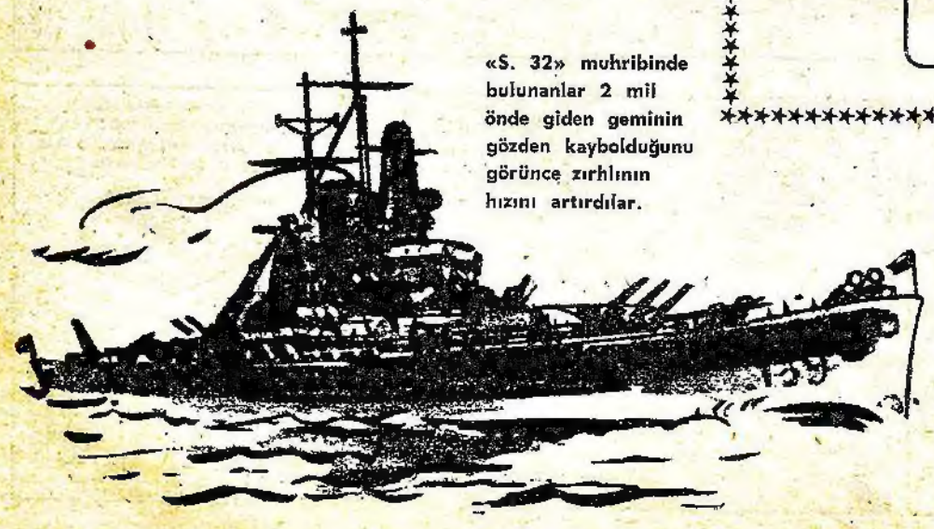

«S. 32» muhribinde bulunanlar 2 mil önde giden geminin gözden kaybolduğunu görünce zırhlının hızını artırdılar.

PARA BİRİKTİRME FONU

ÜÇ AY SÜRE İLE

Doğan Kardeş

Her ay
10 Okuyucusuna
Yapı ve Kredi Bankası'nda
500'er liralık para biriktirme
fonu açıyor

Bu fonu kazanacak okuyucularımız, alacakları 500'er liralık «AİLE CÜZDANLARI» yla YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün ikramiyelerine katılabileceklerdir.

«PARA BİRİKTİRME FONU»

kur'asına katılabilmek için Doğan Kardeş'in son sayfasında yayımlanan müsabaka kuponlarının 1, 2, 3 ve 4 numaralısını bir arada ve zarf içerisinde şu adrese göndermek kâfidir:

«DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
Para Biriktirme Fonu müsabakası
Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5
İSTANBUL»

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASININ

1. Tertip Kur'asında

KAZANANLARI

19 ARALIK 1966

tarihli 8. Sayımızda bildireceğiz.

KAZA

Öğretmen, Caner'i karşısına almış, azarlıyordu:

— «Nedir bu senin yaptığın? Cetvelini arkadaşının başında kırmışsın! Ne kadar ayıp! Ne kadar ayıp!..»

— «Bilerek yapmadım, efendim. Bir kaza oldu!..»

— «Ne demek, kaza oldu?»

— «Elbette, öğretmenim; bile bile cetvelimi kırar mıyım hiç..»

UÇAN ADAM

GAZETECİ KLARK'LA UÇAN ADAM ASLINDA AYNI KİMSEDİR AMA UÇAN ADAM, KLARK'TAN AYRILMIŞ, KENDİNİ DÜNYA KRALI İLÂN EDEREK İNSANLIĞIN BAŞINA BELÂ OLMUŞTU...
MOTORU ISSIZ BİR SAHİLE, KUMLARIN ÜSTÜNE BIRAKTI...
SULAR YÜKSELİNCEYE KADAR KALIN ORADA... İŞLERİME BURNUNUZU SOKMAYIN...

ŞU KUMSALDAN KURTULUR KURTULMAZ İLK İŞİM, UÇAN ADAM'IN HESABINI GÖRMEK OLACAK!
AKŞAM ÜSTÜ KLARK, APARTMANINA
BEN SİZİ İYİ İŞLER YAPIN DİYE MEYDANA GETİRMİŞTİM UÇAN ADAM ROBOTLARI. GİDİP UÇAN ADAMI YOK EDİN...
PEKİ
KENDİME DE YEDEK BİR UÇAN ADAM ELBİSESİ SAKLADIM.... NE OLUR NE OLMAZ BELKİ LÂZIM OLUR...
UÇAN ADAMIN SARAYINA... HAYDİ...

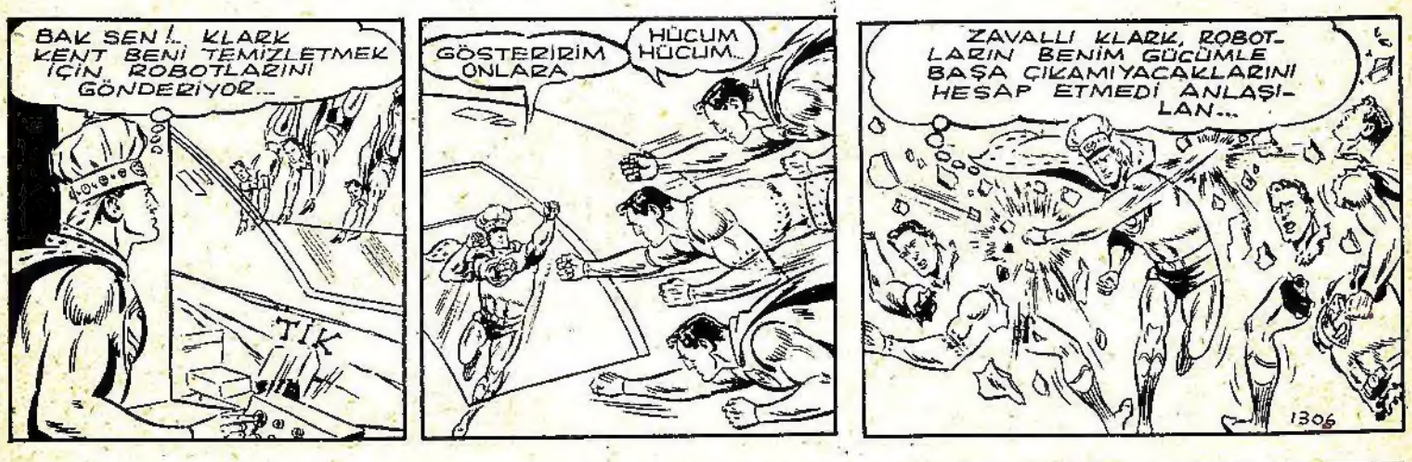
BAK SEN!.. KLARK KENT BENİ TEMİZLETMEK İÇİN ROBOTLARINI GÖNDERİYOR...
TIK
GÖSTERİRİM ONLARA
HÜCUM HÜCUM..
ZAVALLI KLARK, ROBOTLARIN BENİM GÜCÜMLE BAŞA ÇIKAMIYACAKLARINI HESAP ETMEDİ ANLAŞILAN...
1306

BİRAZ SONRA KLARK'IN TERASINDA...
AL SANA ROBOTLARININ KAFALARINI GETİRDİM... HATIRA DİYE SAKLA...
BEN SANA GÖSTERİRİM ZALİM HERİF...
SEN VE SENİN GİBİLER BANA HİÇ BİR ŞEY GÖSTEREMEZSİNİZ... HAKKINIZDAN GELİRİM...
NASIL DÜŞÜNMEDİM BUNU.. YEŞİL KRİPTONİT, UÇAN ADAMA TESİR EDER...
BÜTÜN DÜNYA'YI BU DELİ DİKTATÖRDEN KURTARMALI. UÇAN ADAM MUHAKKAK ORTADAN KALKMALI
11-1
National Periodical Publications, Inc.
A Bell-McClure Syndicate Feature

DÜNYA KRALI

AH!. ELIMDE BİR PARÇA "YEŞİL KRİPTONİT" OLSA UÇAN ADAMI MAHVEDEBİLİR...

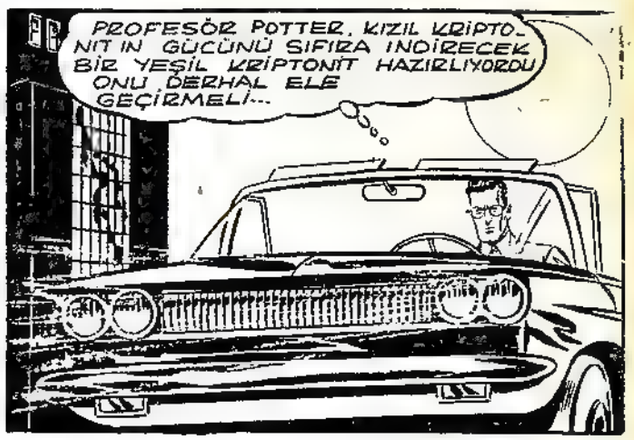
PROFESÖR POTTER, KIZIL KRİPTONİT'İN GÜCÜNÜ SIFIRA İNDİRECEK BİR YEŞİL KRİPTONİT HAZIRLIYORDU ONU DERHAL ELE GEÇİRMELİ...

İÇERDE KİMSE YOK. PROFESÖR HERHALDE BİR İŞ İÇİN ŞEHRE İNDİ...

PROFESÖR POTTER'IN LABORATUARINDA BİR IŞIK VAR. HERHALDE HIRSIZ GİRMİŞ OLMALI..
GİDİP BAKALIM CİM.

İNSAN ÜSTÜ GÖRME GÜCÜM OLMAYINCA ARADIĞIMI KOLAY BULAMIYORUM.
HEY!. KIMILDAMA!.. ELLERİNİ HAVAYA KALDIR, DIŞARI ÇIK...
ŞANGIR

CEVAP VER. ATEŞ EDERİZ.
POLİS.. BENİ HIRSIZ ZANNETTİLER ALLAHTAN, UÇAN ADAM ELBİSESİNİ İÇİME GİYMİŞİM.
ATEŞ ETME-YİN. ŞİMDİ ÇIKIYORUM..

O NE?. BU, UÇAN ADAM YAHU...
İNŞALLAH İNSAN ÜSTÜ GÜCÜM OLMADIĞINI ANLAMAZLAR

ONLARI KANDIRABİLMEM İÇİN SADECE ÜZERİMDE BU ELBİSE VAR...

PROFESÖRÜN LABORATUARININ CAMINI AÇIK GÖRÜNCE GİRİP BAKTIM. KİMSE YOKMUŞ..
BİZ SENİN UÇAN ADAM OLDUĞUNU NASIL ANLAYACAĞIZ?

KOLAYI VAR. BANA ATEŞ ET HEMEN...
DOĞRU YA.. UÇAN ADAMSAN KURŞUN SANA TESİR ETMEZ...
National Periodical Publications, Inc.
A Bell-McClure Syndicate Feature

EYVAH!.. BU ROBOT ELBİSESİNİN KURŞUN GEÇMEZ OLMADIĞINI UNUTTUM BU BENİM ASIL ELBİSEM DEĞİL... YARALANDIM GALİBA...
BANG!
DEVAMI VAR
11-9
1307

ARSADAKİ DEMİR KAPI

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

İçlerinde biri kız olan onüç - onüç yaşlarında dört öğrenci, her zaman oynadıkları bir arsada bulunan ve toprağa yarı yarıya gömülmüş bir demir kapıyı açarlar. Mahzeni kendilerine lokal yapmak için temizlerlerken demir bir kapak bulurlar ve bunu açarlar. Karşılarına birkaç basamakla inilen bir ikinci mahzen çıkar. Girdikleri mahzende korkulu dakikalar geçirirler.

Yazan: K. TUĞCU

6

Sevim'in varlığı onlara cesaret veriyordu Doğan bu defa elini uzattı. Elektrik fenerinin aydınlattığı yerde yumuşak tüyler vardı. Bir parçasını tuttu. Parça elinde kaldı. Demirle karıştırdı.

— «Çocuklar,» dedi. «Burada büyük bir hayvan ölmüş. Haydi çıkalım artık. Yarın geliriz, burasını da temizleriz. Daha sıkı bir araştırma yaparız. Belki de burada bir gömü (define) vardır.»

Üç arkadaş yukarıya çıktılar. Doğan aşağıda bulduğu yuvarlak çubuğu eline almıştı. Kapağı kapattılar. Taşı yerine oturttular. Arsadaki temiz havaya kavuşunca derin derin nefes aldılar.

DOĞAN'IN BAŞINA GELEN

O akşam geç vakit Sevim eczaneye giderken Doğan'ı babası ve bir polisle beraber orada gördü. Kalın enseli, güçlü kuvvetli çocuğun burnundan kan geliyordu. Galiba babası onu bir temiz dövmüştü. Sevim haykırdı:

— «Ne oldu Doğan, ne var?»

Çocuk ağlıyarak anlattı:

— Arsayı temizlerken bir demir çubuk bulduktu ya? O altınmış. Ben eve götürmüştüm. Babam nenin nesi olduğunu anlamak için taşa vurdu. Üstünden boyaları çıkınca altın olduğunu anladı. Beni nereden aşırdın diye dövdü. Ben onu arsadaki molozların arasında bulmadım mı?»

Doğan, Sevim'e bir de göz kırptı. Sevim işi hemen anlamıştı.

— «Bekir amca,» diye bağırdı. «Biz arsadaki otufduğumuz yeri temizliyorduk. Doğan orada buldu bu demiri. Oğuz da, Kaya da gördüler.»

Sevim eczaneden fırlayınca doğru Oğuz'un evine gitti. Yemekteydiler.

— «Affedersiniz,» dedi. «Oğuz'a bir şey söyliyeceğim.»

Doktorun kızını bütün komşular severdi. Oğuzun babası:

- «Hayrola kızım,» dedi. «Bir şey mi var?»

Sevim, Oğuz'a bir göz kırparak anlattı:

— Bey amca, biz hergün arsada toplanıyoruz. Doğan'a molozları temizlettik. Bugün de temizlerken bir demir parçası buldu. Onu eve götürmüş, babası ne olduğunu anlamak için boyasını kazımış, meğer altın çubukmuş. Çocuğu bunu nereden aşırdın diye hırpalamışlar, biraz da dövmüşler. İşte Kaya da gördü. Molozları temizlerken küreğe takılmıştı. Onu temizlenmiş yere fırlattı. Sonra işine devam etti.»

Oğuz'un babası:

— «Altın çubuk mu? Nasıl olur kızım?»

— «Ne bilelim bey amca.»

Sevim oradan Kaya'nın evine gitti. Onu bir köşeye çekti:

— «Doğan mahzende bir demir çubuk bulmuş, yukarıya çıkartmıştı ya,» dedi.

— «Eee, ne olmuş?»

— «Ne olacak o demir değil, üstü boyanmış bir altın çubukmuş. Babası altın olduğunu anlayınca nereden aşırdın, diye oğlanı dövmüş. Yanlarında bir de polis vardı. Ben eczanede gördüm. Sakın onu mahzende bulduğunu söyleme. Arsadaki molozları temizlerken küreğe takıldı, onu temizlediği yere doğru fırlattı, anladın mı?»

— «Anladım.»

- «Sakın lâkırdıyı değiştirme. Oğuz'a da haber verdim. Sen şu anahtarı al, lokale git. Mermer taşın üzerine bir iki teneke moloz, biraz da süprüntü at.»

— «Neye?»

— «Budalalık etme, mahzenin kapağını bulurlarsa bizim sırrımızı anlarlar.»

— «Sen gelemez misin?»

- Gelmeye çalışırım, daha yemek yemedik.»

O gece ay ışığı vardı. Sevim yerinde duramıyordu. Oğuz'dan bir kitap almak bahanesiyle tekrar çıkmıştı, Oğuz'la beraber Kaya'ya gittiler. Kapıyı onlara açan babası:

— «Kaya bir kitap götüreceğim, diye size gitti, Sevim.» dedi.

Kaya'yı lokalin önünde buldular. Kapıyı açmış, birkaç teneke moloz dökmüştü yere. Üçü bir olup bekçinin evine gittiler, ortada ne Bekir Efendi vardı, ne de Doğan.

Ertesi sabah üç arkadaş yine arsada toplanmıştı. Arası çok geçmeden bir komiserle iki polis, Bekir Efendi ve Doğan geldiler. Çocuklar sözde roman okuyorlardı. Komiser onları bir bir süzdü. Bekçi biraz telâşla komisere döndü:

— «Ahmet Bey,» dedi. «Bu çocuklar bizim mahallenin en tanınmış ailelerin çocukları. Burasını temizlemişler. Oturup roman okur, birbirlerine hikâye anlatır, ders çalışırlar. Bazan büyüklerden gelenler de olur.»

Komiser demir kapıyı gösterdi:

- «Burada ne var?»

Kaya cevap verdi:

— «Orada küçük bir mahzen var bey komiser. Biz orasını temizliyoruz, yağmurlu havalarda toplantı yeri yapacağız.»

Komiser sordu:

— «Kim verdi size orasını?»

Kaya rahatlıkla konuşuyordu:

- Bu arsa da bizim değil. Burada vaktiyle bir paşa konağı varmış. Yanmış. Biz de buraya çop dökülmesini yasak ettik. Park yapacağız. Sahibi çıkarsa hiç olmazsa arsasını temiz bulur.

Komiser demir çubuk hikâyesini birer birer onlara sordu. Oğuz karışık molozları göstererek:

— «Orada yaban kerevizleri var,» dedi. «Doğan kürekle temizlerken bir demir çubuk buldu. İşimize yarar diye buraya bizim önümüze doğru fırlattı. Sonra evine götürdü.

Komiser demir kapının anahtarını sordu. Sevim pantolonunun cebinden çıkarttı. Komiser istedi. Sevim vermedi:

— «Buyurun, size bizim lokali gezdireyim,» dedi.

Kapıyı açtı, komiser kapıdan içeriye baktı. Yerde bir kürek, bir süpürge, biraz da moloz yığını vardı.

(Devamı var)

Komiser demir kapıyı göstererek «Burada ne var?» dedi.

Bunları Biliyor musunuz?

ELEKTRİK AKIMI

Bir elektrik akımı elektronların sel gibi akması demektir. Bu elektronlar bir telin iki atomu arasındaki boş alanda dolaşırlar. Tıpkı bir boru içindeki su gibi. Bir amperlik bir akım meydana getirmek için 12 milyar elektron bir saniye içinde geçmelidir.

CRUSOE'NİN ADASI

Juan Fernandez adası Güney Pasifik Okyanusunda, ait olduğu Şili'nin 400 mil açığındadır. Ünlü Robinson Crusoe'nin, asıl adıyla Alexander Selkirk adlı İskoçyalı denizcinin unutulmaz macerasını yaşadığı ada burasıdır.

YALNİZ İNSAN

Gülmek, sinir sisteminin aşırı şartının bir tezahürüdür ve canlı yaratıklar içinde sadece insanda görülür. Çağlar boyunca bilginler gülmenin sırrını açıklamak için ortaya çeşitli teoriler atmışlar, ama hiç biri gülmenin ne olduğunu kesin olarak ortaya koyamamıştır.

U Ç M A K

Uçaklarla yapılan incelemelerde kuşların büyük çoğunluğunun 300 metreden daha yükseklerde uçmadıkları anlaşılmıştır. Pek ender olarak Kartal, Akbaba gibi bazı kuşların 1.800 metre irtifada uçtukları görülmektedir.

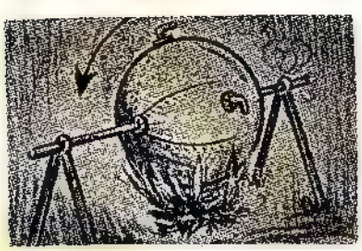

ESKİ JET (TEPKİ) METODU

Tepkili jet motoru hiç de sanıldığı gibi yeni bir buluş değildir. M. Ö. 150 yılında Hero adında Yunanlı bir bilgin türbin ve tepkili jet motorunun prensiplerini başarıyla kullanmıştır.

★ Yaşlı adam gözlerini Bey'in gözlerinin içine dikerek: «Mutlu olmak isterdin değil mi?» diye sordu. ★

Mutlu Adamın Gömleği

ÖMER BEY KENT KENT, DİYAR DİYAR DOLAŞIYOR, MUTLU BİR ADAMIN GÖMLEĞİNİ ARIYORDU.

Büyük Abbasî hükümdarı Harunnurreşit çağında, Bağdat şehrinde, Ömer adında genç bir Bey yaşıyordu. Bu Bey, ülkenin en ileri gelen zenginlerinden biriydi. Ama, nedendir bilinmez, adam öylesine mutsuzdu ki, hiç yüzü gülmüyor, ağzını bıçaklar açmıyordu. Kardeşleri ve arkadaşları gezip eğlenmeye, av partilerine giderlerken, o tek başına odasına kapanıyor, yatağının üzerine yarı dalgın uzanarak günlerini öldürüyordu.

Bu böyle süre dururken, bir gün Ömer Bey'in evine ak sakallı bir ihtiyar çıkageldi. Oradan buradan konuştular. Sonunda, yaşlı adam gözlerini Beyin gözlerinin içine dikerek:

— «Görüyorum ki çok üzgünsün» dedi. «Mutlu olmak isterdin, değil mi?»

— «İstemez olur muyum? Ama, nasıl?..»

— «Ben bir çâre biliyorum!»

Ömer Bey heyecanla adamın ellerine sarıldı:

— «Aman, ne olur çabuk söyle! Varımı yoğumu bu uğurda bağışlayabilirim!»

İhtiyar sakin sakin gülümsedi:

— «O kadar zor bir iş değil, canım... Kendi gömleğini çıkarıp yerine, mutlu bir adamın gömleğini giyersin, olur biter...»

Ömer Bey, büyük bir saygiyle ihtiyarın ellerinden öperek, hemen yollara düştü.

Kent kent, diyar diyar dolaştı. Her gittiği yerde, hükümdarlardan en zengin beylere varıncaya kadar bütün ileri gelen kişilerin gömleğini denedi. Ama, hiçbir fayda göremedi. Delikanlı gene de yılmadı; daha alttaki tabakaya indi: Sırayla bütün sanat adamlarının, askerlerin, tüccarların gömleklerini birer birer sırtına geçirdi. Ama, boşuna! Olmuyor, olmuyordu... O üzerine doğru gittikçe, mutluluk da kendisinden uzaklaşmakta idi.

Sonunda genç adam, bir gün umutsuz umutsuz kırlarda dolaşırken, tarlasını sürmekte olan bir çiftçiye rastladı. Köylü, neşeli bir türkü tutturmuş, avazı çıktığı kadar bağırıyordu. Yarı beline kadar soyunuk olduğu halde, kavurucu güneşten hiçbir şikâyeti yoktu anlaşılan...

Bey yaklaşarak sordu:

— «Hayatından çok memnunsun galiba?»

Köylü, inci gibi dişlerini göstererek, ta yürekten gülümsedi:

— «Evet, öyleyimdir!»

— «Hiçbir şeye ihtiyacın yok mu?»

— «Ayağımın altında toprak, başımın üstünde güneş var. Daha neyim olsun?»

— «Peki hükümdar, ya da zengin olmak istemez miydin?»

— «Hayır, istemezdim.»

Dertli Bey, aradığı adamı bulmuştu. Sevinç içinde elini kesesine attı:

— «Senden bir ricada bulunacağım: Bana gömleğini satar mısın?»

— «Gömlek mi dediniz? Benim gömleğim yok ki! ..»

İşte o zaman, Ömer Bey'in ayakları suya erdi. İhtiyar adamın ne demek istediğini şimdi anlamıştı. Mutluluk, öyle zenginlikle, parayla pulla kazanılacak bir şey değildi. Kendi gömleğini çıkarıp mutlu bir kişinin gömleğini giymek demek, dünyaya mutlu bir insan gözüyle bakmak demekti.

Yoksul köylü mutluydu, çünkü tok gözlü bir adamdı: Erişemiyeceği şeyleri isteyip kendine üzüntü etmektense, elindekilerle yetiniyordu.

KORKUNÇ YENGE

GİDİP ELBİSEMİ DEĞİŞTİRE-YİM DE SİNİRLERİMİ YATIŞ-TIRMAYA BAKAYIM..
GÜM!
GÜM!
PAT!
KÜT!
BAM!
BOM!
AMAN ALLAHIM NE OLU-YOR?
ZELZELE Mİ OLUYOR. YOKSA KORKUNÇ YENGE Mİ?
BAM
PAT BOM
KÜT
KÜÜÜT
HEY MAMBO MAMBO İTALYANO!
HEY MAMBO
BÖYLE DANS ETMEZSE SİNİRLERİ YATIŞMAZMIŞ DA...
KAVAL ALİ İLE AFACAN İÇİN YAPACAK BİR ŞEY YOKTU. BAŞA GELEN ÇEVİLECEKTİ. YATMAK İÇİN ODALARINA ÇEVİLDİLER...
ALLAHIM SEN BİZİM YARDIMCI-MIZ OL!..
ALLAHIM YARDIMCIMIZ OL...
AMİN!..
ERTESİ SABAH KORKUNÇ BİR GÜRÜLTÜYLE YATAKLARINDAN FIRLADILAR...
N'OLUYOR?
YANIYOR MUYUZ?
VUUUUU
HEY!.. KALKIN!.. ŞEHRE GEZMEĞE GİDİYORUZ!..
VUUU
NASIL, SON MODEL ARABAM HOŞUNUZA GİTTİ Mİ?.. AVUST-RALYA'DAN GETİRDİM...
AVUSTRALYA'DA BUNUNLA NE YAPIYORSUN?..
ÇİFTLİKLERİMİ TEFTİŞE ÇIKARKEN KULLANIYORUM. BİR HAFTALIK İŞİ ÖBÜR OTOMOBİLLERLE ONDORT AYDA YAPAMAM!..
Devamı Var

YIKIK EVİN ESRARI

İki arkadaş açıkta demirli bulunan gemiden bir motorun ayrıldığını gördüler.

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Mişel, okul tatilinde sınıf arkadaşı Tom'a bir haftalığına misafirliğe gider. Bir gün kırlarda dolaşırlarken yarı yıkık boş bir ev görürler. Bu evi gezmek isterken kendilerini oradan kovan bir adamın durumundan şüphelenirler. Ertesi gün tekrar oraya gider ve böylece bu yıkık evde kaçakçıların bazı kirli işler ardında koştuklarını öğrenirler. Durumu jandarma aracılığı ile Scotland Yard'ın en ünlü detektifine duyururlar. Detektif artık işle kendilerinin meşgul olacağını söyler.

6

İki arkadaş daha fazla ısrar etmediler. Ama ikisinin de aklı açıkta demirli bulunan balıkçı motorunda kalmıştı. Yemeklerini yiyip yattıkları zaman ikisinin de gözünü uyku tutmadı. Yattıkları yerde bir sağa, bir sola dönüyorlar, bir türlü uyuyamıyorlardı. Vakit gece yarısını biraz geçmişti ki Tom'un sabrı tükendi, kalkıp pencereye doğru gitti. Dışarda mehtap olduğundan etraf iyice seçiliyordu. Birden aklına bir şey gelmiş olacak ki:

— «Mişel, uyuyor musun?» diye fısıldadı.

— «Ben mı? Hayır, uyumuyorum. Neden sordun?»

— «Hiç. Aklıma bir şey geldi de... Diyecektim ki... Ben dışarı çıkıyorum, sen de gelir misin?»

— «Şimdi mi? Gecenin bu saatinde?»

— «Tabii, neden olmasın?»

— «Bilmem... Peki kimseye duyurmadan dışarı çıkabilecek miyiz dersin?»

— «Bir deneriz. Eğer çıkabilirsek ne âlâ...»

Mişel de kalktı, ses çıkarmamaya çalışarak giyinmeye başladı. Geceleri etraf serin olduğu için üzerine de ceketini giymeyi ihmal etmedi. Tom, merdiyenlerde ses çıkartmamak için ayakkabılarını eline almıştı.

Çıt çıkarmadan aşağıya inip dışarı çıktılar. İşin en zor kısmını kolayca başarmışlardı. Konuşmadan kestirme yollardan geçerek deniz kenarına indiler. Yolda da kimseye raslamamışlardı.

Kıyıya geldikleri zaman bir ara durup denize baktılar.

— «Görüyor musun Tom?» diye sordu.

— «Neyi görüyor muyum Mişel?»

— «Neyi olacak canım, uzakta, ileride demirli duran tekne, o balıkçı teknesi değil mi?»

Gerçekten de koyun ilerisinde demirli duran bir tekne görülüyordu. Ay bir bulutun arkasına girmiştı ama, denizin üzeri yeter derecede aydınlıktı.

Tom:

— «Şimdi ben de farkettım,» dedi. «Dur, dur, ses çıkarma da etrafı dinle... Duyuyor musun?»

— «Duyuyorum ya, bir motor sesi geliyor... Yoksa bu gemi de...»

Tom başını salladı:

Çeviren: Eser TUTEL

— «Ben de senin gibi aynı şeyi düşünüyorum,» diye fısıldadı. «İçimdeki bir his bu geminin de kaçakçılara ait olduğunu bana söylüyor.»

İki arkadaş bütün dikkatlerini gözlerine vermişler, ilerideki gemiye bakıyorlardı. Çok geçmeden gemiden ayrılan bir motorun sahile yaklaştığını gördüler.

Tom:

— «Tahminimiz galiba doğru çıkacağa benziyor,» dedi. «Allah vere de iş işten geçmeden detektif işe girişmiş olsa...»

— «Bilmem, ama bu işte geç kalacaklar gibi geliyor.»

— «İster misin, bizim Martı'yı limandan çıkarıp gemiye yaklaşalım. Orada ne olup bittiğini daha yakından görmüş oluruz.»

Mişel:

— «Peki,» diyerek başını salladı. «Ama baban senin motoru tek başına kullanmana izin veriyor mu?»

— «Motoru tek başıma çıkarmama izin vermiyor, ama beraber çıktığımız zaman dümeni bana verdiği çok oldu. Merak etme, Martı'yı idare edebilecek kadar kaptanlığımız var.»

İki arkadaş koşar adımlarla limana giderek mendireğin bulunduğu yere geldiler. Martı ileride, öteki teknelerin arasında bağlı duruyor, suyun hareketlerine uyarak bağlı bulunduğu yerde hafifçe iki yana sallanıyordu. Teknenin ipini çekerek Martı'yı karaya yaklaştırdılar, sonra içine atladılar. Tom fosforlu saatine bakarak:

— «Tam iki,» diye söylendi. «Sen başa geç ve demir al, ben de sırıkla mendireğe dayana dayana tekneyi açmaya çalışayım.»

Tom, gecenin sessizliğinde motoru çalıştırıp gece bekçisinin dikkatini çekmekten korkuyordu. Gece bekçisi motor sesini duyarsa çocukların tekneyi çaldıklarını sanır, bütün limanı ayağa kaldırıverirdi.

Limandan dışarı çıkıp ta biraz açılınca Tom motoru çalıştırdı, sonra da dümeni kırarak teknenin başını ileridei gemiye doğru çevirdi. Ses duyulmasın diye makineyi yarım yolla çalıştırıyordu. İki arkadaş ta sabırsızlıktan âdeta yerinde duramıyordu.

Böylece bir mil kadar yarım yolla gittikten sonra Tom gazı keserek motoru stop etti:

— «Şimdi şöyle bir etrafı dinleyelim Mişel,» dedi. «Senin kulağın benimkilerden daha keskindir. Bir şey işitiyor musun?»

İkisi de bütün dikkatlerini kulaklarına verip gecenın sessizliğini dinlediler. Teknenin bordasını yalayan suların şıpırtısından başka ses duyulmuyordu.

Nihayet Tom sessizliği bozdu:

— «Bana kalırsa fazla yaklaşmasak iyi ederiz,» dedi. «Gemiden bizi görüp te şüphelenmelerini istemem. Bu hareketimizle polisin işine engel olmak doğru olmaz.»

— «Haklısın. Öyleyse körfezin ağzındaki kayalıkların arasına girelim. O kısım hem kuytuda kalıyor, hem de geminin bulunduğu yere daha yakın.»

— «Evet ama ya teknenın dibini kayalara vurur da pervaneyi parçalarsak ne olacak? Ama dur, aklıma bir şey geldi.» Tom böyle diyerek kamaraya girdi, tahta bir kutudan birtakım kâğıtlar çıkardı, açtı, sonra da elindeki elektrik fenerini bu kâğıtların üzerine tuttu.

(Devamı var)

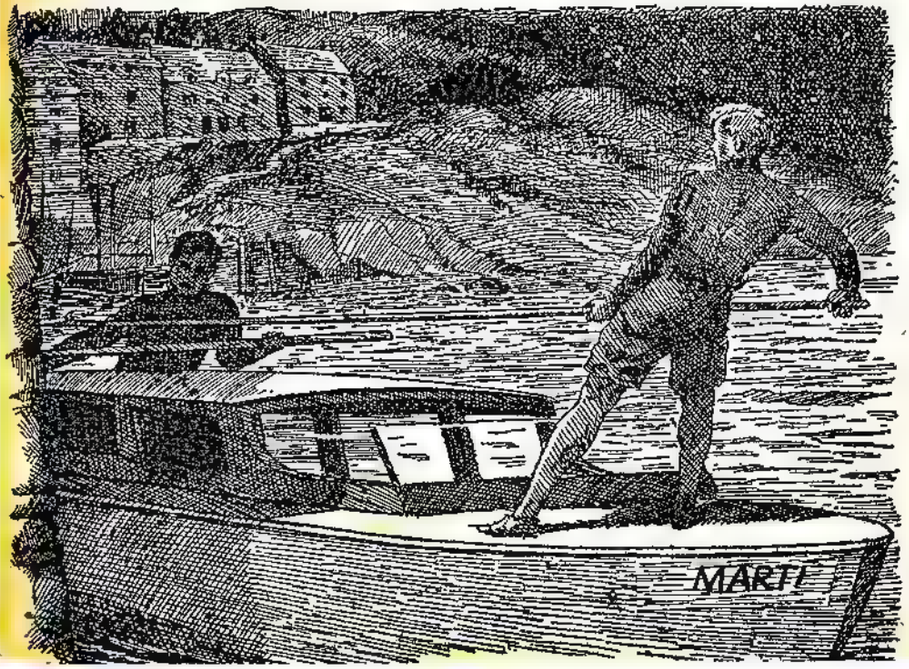

← Tom ve Mişel MARTI'yı limandan çıkardılar.

FUTBOLDA TOPA İYİ VURMANIN SIRRI

Futbol oynarken her şeyden önce bilinmesi gereken şey, topa vurmak, yani şüt çekmek, topu sürmek, topa kafa atmak ve stop etmektir.

Topa ayakla vururken ilk uyulacak temel kaide, gözleri topdan ayırmamaktır. Aksi halde topa ya kötü vurursunuz, ya da hiç vuramazsınız, yani ıskalarsınız. Bir topun izlediği yolun açısı, daha çok futbolcunun vücut açısına bağlıdır. Bunu bu sayfadaki resimlerin bazılarında açıkça görebilirsiniz.

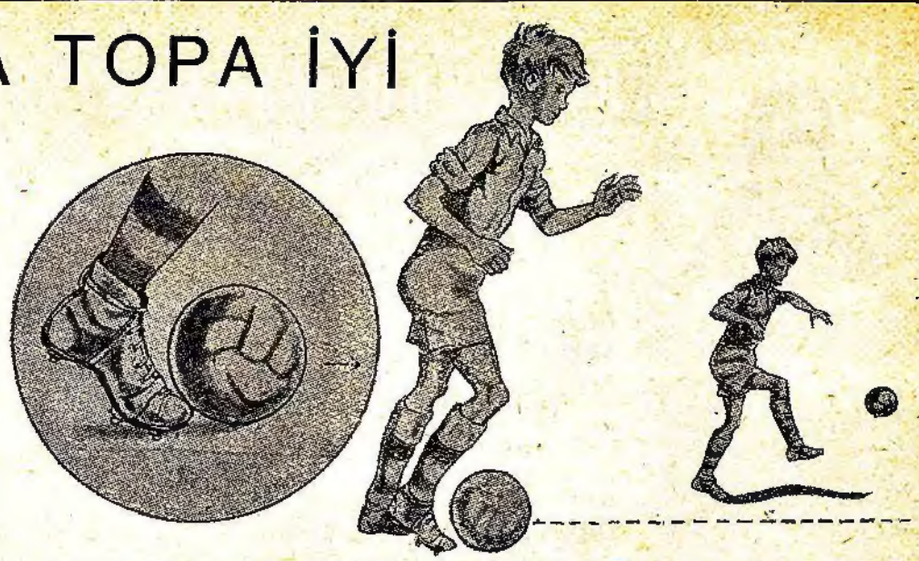

Yukarıdaki şekilde çocuk öne doğru eğilmektedir ve vücudu topun üzerindedir. Dizinin de topun hemen üzerinde olduğuna ve topun yere çok yakın mesafeden veya doğrudan doğruya yerden yuvarlanacağına dikkat edin.

Yukarıdaki resimlerde topa iki başka vuruş şekli gösterilmektedir. Yani ayağın içiyle veya dışıyla vuruş şekilleri. Bu hallerde de vücut açısı topun ileri gidişini kontrol edecektir. Ama ayrıca ayağın açısı da topun alacağı yönü tâyin edecektir.

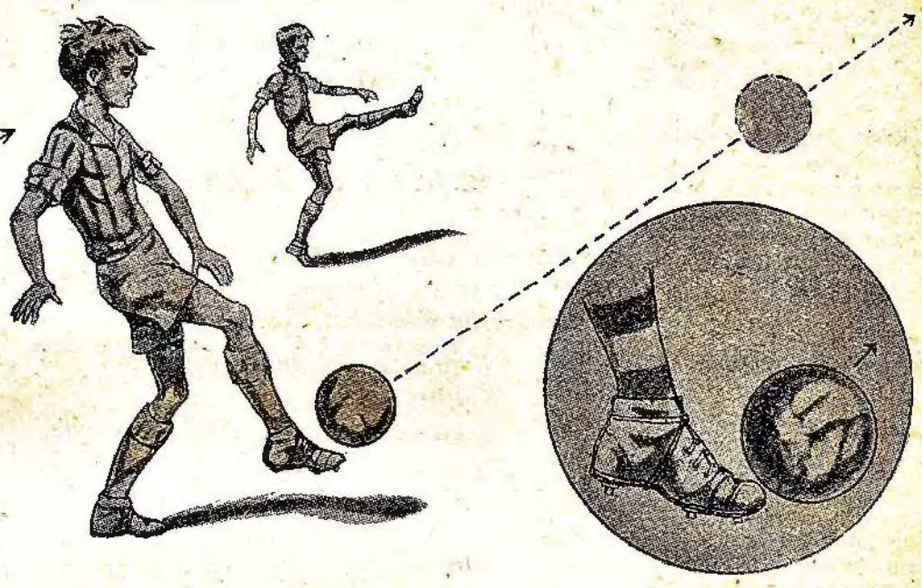

Resimde (üstte) duran bir topa vurmak için koşarak gelen bir çocuk görülmektedir. Çocuğun iyice geriye yattığını ve topa vuran ayağının diziyle başının ve omuzlarının topun gerisinde kaldıklarına dikkat edin. Otomatik olarak top çok yükseklere fırlayacaktır. Büyük resimde ise buna benzer bir pozisyon görülmektedir. Ama bu defa topa yere temas etmeden vurulmaktadır. Yani bir vole vuruştur bu. Yuvarlak içinde bacağın alt kısmının topa göre açısı görülmektedir.

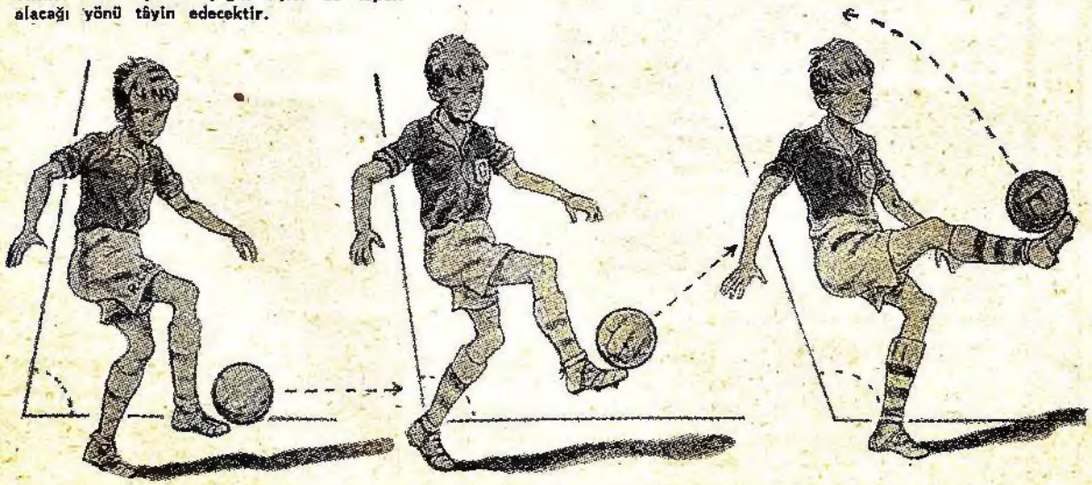

Bu resimler de vücut açısının önemini tekrar belirtmektedir.

Vücudun dikliği veya vücudun top üzerinde oluşu, topu yere paralel olarak ileri göndermeye yarar (solda). Biraz geriye doğru eğilin (ortada), o zaman topu havalandırmış olursunuz. Geriye iyice eğilmek topu dik yukarı kaldıracak, ya da (soğda) görüldüğü gibi top başın üzerinden aşırılmış olacaktır.

Bu topa çeşitli vuruş şekillerini kendi kendinize, ya da bir arkadaşınızla tekrar edin. Önce dikkatinizi topun gidişinin açısı ve yönü üzerinde toplayın... Bunları ustaca becerdikten sonra topa kuvvetli vurmak, yani sıkı şüt çekmek önemlidir. Ama kontrolsuz bir şekilde kuvvetli topa vurmak, boş yere enerji serfetmektir.

OKUYUCU KÖŞESİ

BİZİM SOKAK

Bizim sokak
Sakindi bir kenarda...

Derken büyüdü şehir
Ev ev, sokak sokak
Her yan doldu.

Kaldık ortasında şehrin
Dükkânlardan, bürolardan,
Arabalardan, otolardan
Geçilmez oldu
Karşıya.

Büyüdükçe büyüdü şehir,
Bizim sokak
Döndü çarşıya.

Çiğdem Sarısözen kardeşimiz mektubunda kendini tanıtmayı unutmuş, ama, buna karşılık bize bir fotoğrafla iki güzel şiir göndermiş. Bunları aynen yayımlıyoruz :

KAYIP ARI

Sinek ne de olsa sinek
Bulur her yerde yiyecek
Ya bu arı ne edecek?..

Girmiş trenin penceresinden,
Kalmış içerde!
Kovan arkadaşları kimbilir nerde.

Yazık... Şimdi ne olacak?..
Ne olacak;
Yolcuların rahatı kaçacak,
Arıcık ya öldürülecek
Ya kovulacak...

KÜÇÜK BİR HATIRLATMA

Sevgili kardeşler,

Doğan Kardeş'in «Okuyucu Köşesi» sizler için ayırdığı bir sayfadır. Bu köşede, yazı kurulumuzca beğenilip seçilen yazılarınızı, şiirlerinizi, karikatürlerinizi ve çevirilerinizi bulacaksınız. Ancak, bu konuda sizlerin de gözönünde bulundurmanız gereken şeyler var. Mektuplarınızı okunaklı ve düzgün bir Türkçe ile yazmayı; adınızı, soyadınızı, adresinizi açık seçik ve eksiksiz olarak bildirmeyi unutmamalısınız.

Aynı dileklerimizi mektuplaşmak isteyen kardeşlerimiz için de tekrarlamamıza bilmem gerek var mı?

Mektuplarınızı «Doğan Kardeş Okuyucu Köşesi, Divanyolu Klod Farer Caddesi No. 5 - İstanbul» adresine gönderiniz.

DOĞAN KARDEŞ

MEHMET KARAAĞAÇ: Cumhuriyet Mah. Turan Cad. No. 33-A, Polatlı **(Okumayı ve yolculuğu seven öğrenci kardeşleriyle mektuplaşmak istiyor).**

★

TUNCER (Soyadını yazmamış) : Marien St. 12.8035 Gauting, München, WEST GERMANY **(Türkiye'deki arkadaşlariyle kitap, pul kartpostal ve plâk üzerine Almanca mektuplaşmak istiyor).**

★

HANS GRAFFY: 655 Bad Kreuznach Ippesheimer, Strabe 1, WEST GERMANY **(17 yaşında özellikle modern müzik konusunda, Türk arkadaşlariyle Almanca mektuplaşmak istiyor).**

YENİ YAYINLAR

Eflâtun Cem Güney
AZ GİTTİM
UZ GİTTİM

Masal yazarlarımızın en ünlüsü Eflâtun Cem Güney, en güzel masallarını bu kitapta topladı: Çiçek Kızla Çiğdem Kardeş, Bir Gözde Bir Gül, Ak Gün Kara Gün, Kamer Tay, Tasa Kuşu, Elmas Beşik. Fiatı: 5 TL.

Friedrich Feld
KLEMENTİNE TEYZENİN ARABALARI

İşte size bir solukta okuyacağınız, bilmece, heyecan ve serüven dolu bir uzun hikâye... Mevcudu azalmakta olan bu kitabı edinmekte gecikmeyiniz. Fiatı: 3 TL.

F. H. Burnett
KÜÇÜK PRENSES

«Küçük Prenses»... Hemen hemen bütün dünya dillerine çevrilmiş, filme alınmış ünlü eser... Onu siz de seve seve okuyacak, içindeki kahramanı kendinize örnek almak isteyeceksiniz. Fiatı: 250 Kuruş.

BULMACA

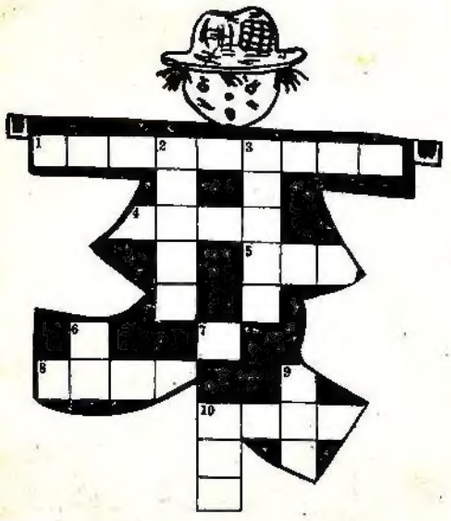

Soldan Sağa: 1) Tarihte ünlü bir kraliçe, 4) Suyu biriktirmek için önüne yapılan set, 5) Bir şeyin yere bakan yanı, 7) Tekil üçüncü şahsı gösterir, 8) Molekülünde üç atom bulunan oksijenden ibaret ağır kokulu bir gaz, 10) Yeniçeri ocağında tabur.

Yukarıdan Aşağıya: 2) Besteli, yüksek sahne eseri, 3) Bir karikatürist-aktörümüzün adı, 6) Çok değil, 9) Dedelerden ve büyükbabalardan herbiri, 10) Bölmeli büyük göçebe çadırı.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ:

Soldan Sağa: 1) Gübrelemek, 6) Ova, 7) Ali, 8) Alenî, 10) Nane, 11) Suna, 12) Klapa, 14) Bit, 15) Tığ, 16) Frazılkmaz.

Yukarıdan Aşağıya: 1) Galatasaray, 2) Bağı, 3) Levrekbalığı, 4) Eşek, 5) Meymenetsiz, 8) Ayak, 9) İnya, 13) Gnir, 14) Brom.

BİLGİ TESTLERİ

★ Öğrenciler, öğretmenleriyle kıra gitmişlerdi. Bir aralık ardlarına bir baloncu takıldı. Öğretmen, baloncuyu çağırdı ve bütün balonları almak istediğini söyledi. Ve baloncuya balonların sayısını sordu. Baloncunun cevabı şöyle oldu: «Beyim ben de bilmiyorum. Yalnız, bildiğim bir şey varsa o da şudur: Balonların yarısı kırmızıdır. Üçte biri sarıdır. Sekizde biri yeşildir. Ayrıca bir tane mavi, iki tane de beyaz balonum vardır.»

Öğretmen balonların sayısını bilmişti. Baloncuya bir balonun fiatını sordu. Balonların yekûnuyla çarptıktan sonra baloncuya şöyle dedi:

— «Seksen kuruşluk bir iskonto yaparsan sana 28 lira veririm ve bütün balonları alırım». Böylece anlaştılar ve öğretmen balonları alıp öğrencilerine birer tane hediye etti. Acaba kaç balon vardı ve fiatı ne idi?

Siz Olsanız Ne Yapardınız?

ÇALINAN KÜRK

Betül Hanım, bir güzellik enstitüsüne gitmişti. Antrede bulunan gardrobun önünde kimsenin bulunmadığını görünce sırtındaki kürk mantoyu çıkarıp kendi eliyle askılardan birine astı. Sonra salona girip oturdu.

Betül Hanım, işi bitince gardrobun önüne gelip de kürk mantosunu bulamayınca dananın kuyruğu koptu. Betül Hanım çalınan kürk mantosunun tazminini istedi. Enstitü müdürlüğü ise kabahati müşterisinde bularak tazminata yanaşmadı. Sonunda iş mahkemeye düştü.

Betül Hanım tazminat isteğini şöyle müdafaa etti.

— «Enstitü müdürlüğü, bekleme salonunun antresinde bir gardrop meydana getirmek suretiyle bizi manto ve paketlerimizi bu gardroba bırakmaya mecbur etmiş bulunuyor. Bu gardroba bırakılanların kaybından da sorumlu olmalı ve dolayısiyle kürk mantomu tazmin etmelidir.»

Güzellik enstitüsü müdürü ise şu müdafaada bulundu:

— «Görünüşe göre müşterimiz haklıdır. Evet bizden dâvacı olan müşterimiz, eğer mantosunu müessesemiz personelinden birine teslim etmiş olsaydı haklı olabilirdi. Ama sayın müşterimiz mantosunu kimseye teslim etmediğine göre bu mantonun kaybolmasından yahut çalınmasından da biz sorumlu değiliz.»

Siz, yargıcın yerinde olsanız ne yapardınız?

(Çözümünü gelecek hafta bu sayfada bulacaksınız.)

GEÇEN HAFTAKİ «ZATÜRREE OLAN FABRİKA TEMSİLCİSİ» BAŞLIKLI TESTİN ÇÖZÜMÜ

Yargıç, çiftçiyi kabahatli buldu. Tarım âletleri yapan fabrikanın temsilcisi, Hasnun Ağa'nın evinde misafir edildiği bir sırada hastalandığından, yalnız kanun gereğince değil, insanlık gereğince de çiftçinin, Mehmet'le ilgilenmesi, kendisini hasta hasta ve geç vakit sokağa bırakmaması gerekirdi.

ŞU GARİP DÜNYA

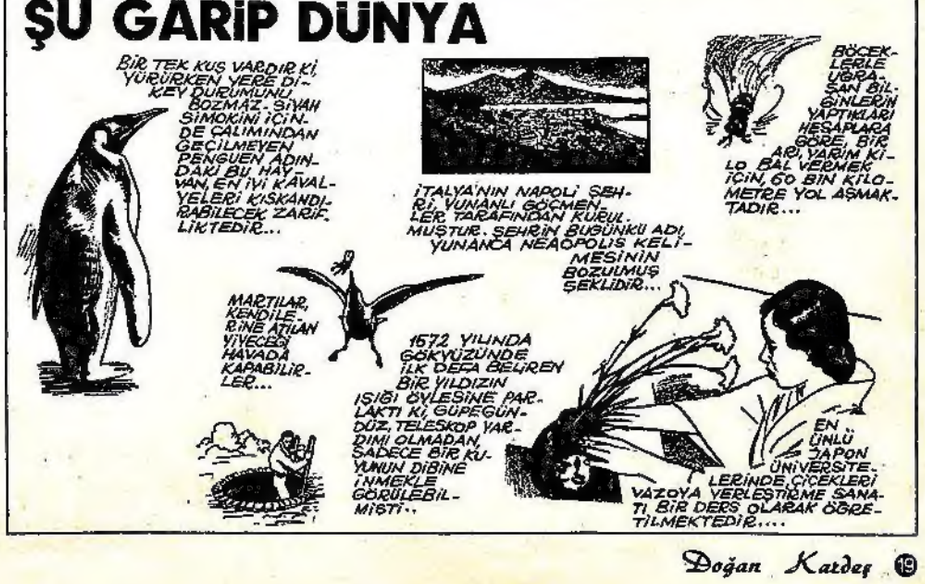

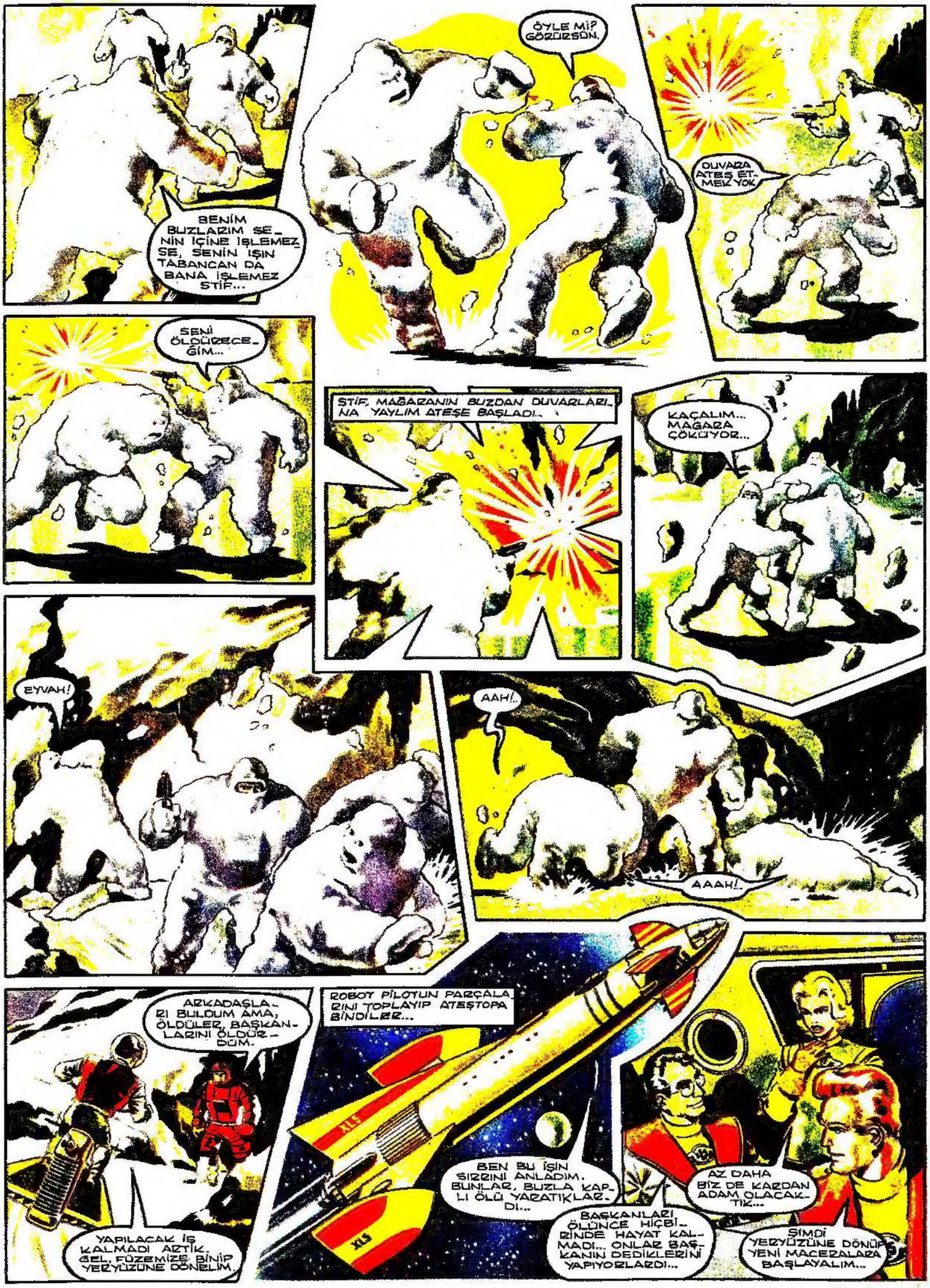
BENİM BUZLARIM SENİN İÇİNE İŞLEMEZSE, SENİN IŞIN TABANCAN DA BANA İŞLEMEZ STİF...
ÖYLE Mİ? GÖRÜRSÜN.
DUVARA ATEŞ ETMEK YOK
SENİ ÖLDÜRECEĞİM...
STİF, MAĞARANIN BUZDAN DUVARLARINA YAYLIM ATEŞE BAŞLADI..
KAÇALIM... MAĞARA ÇÖKÜYOR...
EYVAH!
AAH!..
AAAH!..
ARKADAŞLARI BULDUM AMA, ÖLDÜLER, BAŞKANLARINI ÖLDÜRDÜM.
YAPILACAK İŞ KALMADI ARTIK. GEL, FÜZEMİZE BİNİP YERYÜZÜNE DÖNELİM.
ROBOT PİLOTUN PARÇALARINI TOPLAYIP ATEŞTOPA BİNDİLER...
BEN BU İŞİN SIRRINI ANLADIM. BUNLAR, BUZLA KAPLI ÖLÜ YARATIKLARDI...
BAŞKANLARI ÖLÜNCE HİÇBİRİNDE HAYAT KALMADI... ONLAR BAŞKANIN DEDİKLERİNİ YAPIYORLARDI...
AZ DAHA BİZ DE KARDAN ADAM OLACAKTIK...
ŞİMDİ YERYÜZÜNE DÖNÜP YENİ MACERALARA BAŞLAYALIM...

(Devamı var)